

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΘΑΟΣ ΚΥΡΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
 ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
 ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
 10 ΔΡΑΧΜΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν' Ελλάδι, Ισησία Δρ. 6
 » » Εξάμηνος » 4
 Έξωτερικος Ισησία Φρ. 10
 » » Εξάμηνος » 6

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η κεφαλή του εφευρέτου (μετ' εικόνας), υπό Φ. Π.—Ι. Β. Σουλγίγγε και το ωρολόγιον της Μητροπόλεως του Στρασβούργου, υπό Μωύσιος. — Μία επικράτεια της πέραν του Γάγγου Ινδικής, Βερμανία και Βερμανοί (συνέχεια), υπό Ίλ. Ι. Οίκ.—Ο Μασσημρινός Άστήρ η ή Γη των Άδαμάντων, (μυθιστορία ΙΟΥΑΙΟΥ ΒΕΡΝΙ), μετ' εικόνας.—Το άχρονον μέλαν, υπό Φ. Π.—Ηχώ.—Το σχολείον του κόσμου, υπό Δίκ.—Αντακουρίσις «Φύσεως.—Άγγελια.

Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΕΦΕΥΡΕΤΟΥ

Υπό τον άνωτέρω τίτλον το περιοδικόν «New-York Mechanics» έδημοσίευσεν ισχύτως την κάτωθι εικόνα. ην και ήμεις μόνον χάριν της πρωτοτυπίας και εύφους συναρμολογήσεως των άπαρτιζόντων αυτήν μηχανημάτων παρατιθέμεθα φθε, διότι υπό έποψιν πιστής αντιγραφής πάνυ άπέχει του να παραστήση την ακριβή παθολογικήν, φυσικήν και πραγματικήν κατάστασιν του εικονιζόμενου αντικειμένου, εικόνα, ήτις έν τη δικνοίξ του συλλαβόντος και έκτελέσαντος ταύτην επικράτησε στιγμιαίως ως άστοχος ιδέα, έντελώς εσφαλμένη, διότι έν τφ έγκεφάλω οιουδήποτε είς την ιδεάν του άφωσιωμένου εφευρέτου, και μύστου των άποκρύφων της φύσεως, έστω και της πρώτης τάξεως, έν εξετάσωμεν έν λεπτομερεία τα άπαρτιζόντα την πρωτότυπον ταύτην κεφαλήν μηχανήματα, δέν είναι δυνατόν να παραδεχθώμεν, ότι έν αυτή ένυπάρχει το χάος και ή σύγχυσις τοιούτων πολυποικίλων ιδεών και παραδοξων φαντασιοπληξιών. Έσως ό έργάτης της ιδέας ταύτης άλλοιαν έκφρασιν ήήλιησε να δώση είς τή επινόημά του και άλλοιαν έχάραξεν ή άπιστος γραφίς, μεταβαλούς τον σκοπόν. Έν τούτοις και το «Scientific American», έτερον περισπούδαστον και άμα πάτριον αυτόφ περιοδικόν, λογικώς διαμαρτύρεται κατά της τοιαύτης συλλήψεως. Έάν ό έγκέφαλος, επιλέγει τούτο, ενός εφευρέτου κατέχτηται ταυτόχρονως ύφ' άπασών των ιδεών και φροντίδων τούτων, των τοσούτω άπεχουσών άλλήλων κατ' ουσίαν και τύπου, ως διδωσιν ήμιν να έννοήσωμεν ή άνωτέρω εικών, βεβαίως πρέπει μάλλον να οικτιρίσωμεν τον τοιούτον εφευρέτην ή να τον θαυμάσωμεν, και διότι, έκτός του ότι ή διάνοιά του θα πλέη έντός δαιδάλου ιδεών και άνοήτων επινοητικών εξελίξεων, ουδέ ποτε άλλως τε είναι δυνατόν να κατορθώση να φθάση είς συμπέρασμά τι όριστικόν και ώφέλιμον. Η αλήθεια, ήτις άλλως τε ουδέν άφαιρεί από του ενδιαφέροντος της περιεργείας, ήν μόνον ή εικών αυτή μεταδίδωσιν ήμιν, είναι, ότι ή διάνοια του γησιού εφευρέτου σπανίως φέρεται είς πλείονα του ενός αντικειμένου ταυτόχρονως, και ότι άμα ως συλλαβή τον μίτον της ανακαλύψεως, αυτόν και μόνον κρατεί άλυσσόμετον έν τη διανοίξ του, τον άφίνει όλίγον να

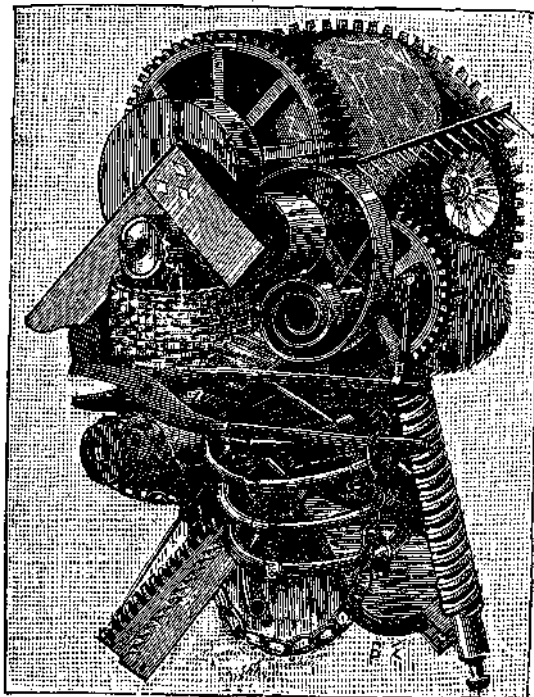
κινηθή και πάλιν τον συλλαμβάνει, ίνα μή διαφύγη, τον ακολουθεί, τον ψηλαφεί, τον κλυδωνίζει ως βρέφος κατα πρώτον και άνδρικώς άμα ώριμάση, και δέν τον έγκαταλείπει ή όπόταν διατυπώση την ανακάλυψίν του δι' ανεξαιλίπτων χαρακτήρων. Μετά τούτο δέ ή φαντασία του υιοθετεί έτεραν επινόαν, ής τον μίτον πάλιν μόλις συλλαβή επιδίδεται μετά πιστής άφωσιώσεως και μοναδικής εύλαθείας, διότι ή έπιτυχία τοιαύτης έπιπόνου και ιδιορρόθμου έργασίας άπαιτεί σαφή και διαυγή διάνοιαν και επιβάλλει την ύποχρέωσιν της συγκεντρώσεως άπασών εκείνων των δυνάμεων και μόνης εκείνης της δραστηρίου ενεργείας του πνεύματος και της μοναδικής χειραγωγήσεως, ών ό τοιούτος έγκεφαλικός όργανός δέν να ή έφωδισμένος.

Φαντασθήτε τον Έδισσώνα κατεχόμενον ένταύτφ υπό των μηχανικών εξελίξεων πάντων τούτων των εργαλείων. Όποιαν ιδεάν έδει να σχηματίσωμεν περί αυτού;

Ο εφευρέτης είναι άνθρωπος κάλλιον πεποικισμένος των λοιπών θνητών υπό των φυσικών έμπνεύσεων, αίτινες περιβάλλουσιν ήμας, δυνάμενος να σκέπτεται και ενεργή πλέον των άλλων και να έντροψά επιτυχίστερον είς τα ζητήματα, άτινα ό λοιπός κόσμος παρέργεται άδιαφόρως, και όστις συνήθως επιδίδεται μετά τοσαύτης έμπνεύσεως και άφωσιώσεως είς ταύτα, ώστε εκλαμβάνεται ως παράφρων ή τουλάχιστον ως άπολέσας τον κοινόν νούν. Τοιούτον εκλαμβάνομεν αυτόν κατά γενικόν κανόνα.

Όπτε, εάν έν τη παρούση περιστάσει ή γραφίς ήμών διαψεύδη τοσούτον έμφαντικώς την γραφίδα του συλλαβόντος την έκτέλεσιν της άνωτέρω εικόνας πρωτότυπου έργατου, βεβαίως τούτο έχει ύπόστασιν μόνον υπό την έποψιν της άπολύτου φιλοσοφικής θεωρίας δέν απαξιούμεν δέ να όμολογήσωμεν, ότι ή μηχανικοτεχνική έπίνοια αυτού είς έκτέλεσιν της φαντασίας αυτής ένέχει μόνον άξιαν πρωτότυπου ίχνογραφικής επιτυχίας.

Φ. Π.

Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΥ ΕΦΕΥΡΕΤΟΥ

Ι. Β. ΣΟΥΛΓΓΕ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ

Ουδείς βεβαίως θ' άγνοή τας προόδους, άς έν μικρώ χρονική διαστήματι έποίησεν ή ωρολογιοποιία, ήτις είναι αξία να τύχη του θαυμασμού όλου του πεπολιτισμένου κόσμου. Πλείστοι δ' έσοι ανέφνησαν διαπρεπείς τεχνίται. Είς δέ τούτων είναι και ό διάσημος ωρολογοποιός Ι Β. Σουλγίγγε. Ούτος εγεννήθη και έζησεν είς έποχην άνώμαλον, καθ' ήν αποδείκνυται έναργάστατα, ότι το ανθρώπινον πνεύμα δύναται να ύπερπηδήση όλας τας δυσκολίας, όταν μετά της εύφυτας κάχτηται την άρέτην και την σταθερότητα. Ο Ιωάννης Β. Σουλγίγγε εγεννήθη έν Στρασβούργω την 17 Δεκεμβρίου 1775. Ο πατήρ του, προσκεκολλημένος ών είς την διοίκησιν της επαρχίας Άλσατίας άπόλεσε την θέσιν του έν καιρώ της Τρομοκρατίας δια τας συντηρητικά του φρονήματα, δθεν έγκαταλι-

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Η

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ἄφου ἐπὶ στιγμήν διεσκέδασε μὲ τὰς φυσιογνωμίας καὶ τοὺς τρόπους τῶν ὀ Κυπριανῶν, μετ' ὀλίγον ἀπέκαμε. Μόνον ὁ εὐρωστος καὶ φιλόγελος Θωμᾶς Στίλ καὶ ὁ Κινέζος Λι μὲ τὸς γλυκεῖς τρόπους του, τὸν ἐνδιέφερον. Ὡς πρὸς τὸν Νεαπολίτην, αἱ φοβερὰὶ κωμικότητές του, ἡ τριγωνοειδὴς μορφή του, τῷ ἐνέπνεον ἀνυπέρβλητον αἰσθημα ἀντιπαθείας.

Εἰς τῶν μᾶλλον ἀρεσκόντων ἀστεισμῶν τοῦ ρηθέντος ἀνθρώπου ἦτο ἐπὶ 2—3 ἡμέρας νὰ προσκολλῆ εἰς τὴν *πλεξίδα*, ἣν ὁ Κινέζος ἔφερεν ἐπὶ τῆς ράχews του, κατὰ τὴν ἰθνηκὴν συνήθειαν, σωρείαν ἀπρεπῶν ἀντικειμένων, ὡς λ. χ. μικρὰν δέσμην ὡς *βοάνους* ἀπὸ χόρτα, γουλιὰ κραιβῶν, οὐρὰν ἀγελᾶδος, ὠμοπλάτην ἵππου, ἣν ἐν τῇ πεδιάδι εἶχεν εὐρῆ.

Ὁ Λι, χωρὶς νὰ πειράζεται, ἀπέσπα τὸ προσάρτημα, ὅπερ ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πλοκάμου του, μὴ ἐκδηλῶν οὐτὴν διὰ λέξεώς τινας, οὔτε διὰ χειρονομίας, οὔδὲ διὰ βλέμματός κ' ἔν, ὅτι ὁ ἀστεῖς σμὸς τῷ ἐφάνη ὑπερβαίνων τὰ πρέποντα ὄρια. Ἡ κητρίνη ὄψις του, οἱ λοξοὶ μικροὶ ὀφθαλμοὶ του, διετήρουν ἀναλλοίωτον γαλήνην, ὡς ἔάν ἦτο ξένος τῶν περὶ αὐτὸν συμβαινόντων.

Ἠράγματι ἤγετό τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι δὲν ἐνόει οὔτε γρῶ ἀπὸ τὰ λεγόμενα ἐν τῇ Κιβωτῷ ἐκείνῃ τοῦ Νῶε, τῇ πρὸς τὴν Γρικαλάνδην ἀγούσῃ.

Ὡσαύτως ὁ Ἀντίβας Πανταλάκης δὲν ἔπαυε προσθέτων, εἰς παραποιουσαν Ἀγγλικὴν διάλεκτον, ποικίλα σχόλια εἰς τὰ χυδαῖα ἀστειολογήματά του.

— Δὲν νομίζετε, ὅτι ἡ κητρινάδα του εἶναι κολλητικὴ; ἤρῳτα ὑψηλοφῶνως τὸν γείτονά του. Ἄ! ἄς εἶχα τούλαχιστον ἓνα ψαλίδι νὰ τοῦ 'κοβα τὴν κοιτίδα καὶ νὰ ἐβλέπατε τί κεφαλάκι ποῦ θὰ τὸ 'χε.

Καὶ οἱ ταξιδιώται ἤρχίζον τοὺς γέλωτας. Τὸ ἐπιτεῖνον δὲ τὴν φαιδρότητα τῶν ἦτο, ὅτι οἱ Βασσοῦτοι ἤθελον προθεσμίαν νὰ ἐνοήσουν ὅ, τι ἔλεγεν ὁ Νεαπολίτης. Μετὰ πάροδον ὅμως 2—3 λεπτῶν, παρεδίδοντο αἰφνης καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς θορυβῶδη ἰαροσύνη.

Ἐπὶ τέλους ὁ Κυπριανός, ἐρεθισθεὶς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς μετ' ἧς ἐλάμβανον τὸν δυστυχῆ Λι ὡς ἀντικείμενον γέλωτος, λέγει πρὸς τὸν Πανταλάκην, ὅτι ἡ διαγωγή του δὲν εἶναι εὐγενής. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔμελλεν ἰσως ν' ἀποκριθῆ αὐθαδῶς, ὅτε μία λέξις τοῦ Θωμᾶ Στίλ ἤρκειεν ὅπως καταστείλῃ οὗτος τὸν σερκασμὸν του.

— Ὅχι! δὲν εἶναι πρέπον νὰ φέρεσθε τοιοῦτοτρόπως πρὸς τὸν δυστυχῆ αὐτόν, ὅστις δὲν ἐνόει κ' ἂν τί λέγετε! προσέθηκεν ὁ ἀγαθὸς νέος, μεμφόμενος ἑαυτὸν, τρόπον τινά, διότι ἐγέλασε μετὰ τῶν ἄλλων.

Τὸ ζήτημα εἶμινε μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου. Ἀλλὰ μετὰ

τινας στιγμὰς ὁ Κυπριανός ἐξεπλάγη βλέπων τὸ λεπτόν καὶ πῶς εἰρωνικὸν βλέμμα—βλέμμα ἐναργῶς καταδεικνύον τὴν εὐγνωμοσύνην—ὅπερ ὁ Κινέζος προσήλω ἐπ' αὐτοῦ. Ἀμείως τότε τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Λι θὰ ἐγνώριζεν ἰσως περισσότερα ἄγγλικά, παρ' ὅσον ἐφάνετο, ὅτι ἐγνώριζεν.

Ἄλλ' εἰς μάτην εἰς τὸν ἐπόμενον σταθμὸν ὁ Κυπριανός προσεπάθησε νὰ εἰθῆ εἰς συνομιλίαν μετ' αὐτοῦ. Ὁ Κινέζος ἔμενεν ἀπαθὴς καὶ ἀφωνός. Ἐκτοτε τὸ παράδοξον αὐτὸ ὄν ἐθετεν εἰς ἀμνησίαν τὸν νεαρὸν μηχανικόν, ὡς αἰνίγμα, οὔτινος ἡ λύσις ἐμελλε νὰ εὐρεθῆ. Διὰ τοῦτο ὁ Κυπριανός ἐπεδόθη συχνὰ εἰς τὸ ἐξετάζειν μετὰ προσοχῆς τὴν κητρίνην καὶ λίαν ὄψιν του, τὸ στόμα ἐκείνου, τὸ ὡς ἐντομῆ ξίφους ἀνοιγόμενον πρὸ λευκοτάτων ὀδόντων, τὴν βραχίονα καὶ ἀνοικτὴν ἐκείνην ρίνα, τὸ εὐρὺ αὐτοῦ μέτωπον, τοὺς ἀμβλεῖς ὀφθαλμοὺς του. τοὺς σχεδὸν πάντοτε κάτω νεύοντας, ὡς διὰ νὰ κατασιγάσῃσι κακεντρεχῆ τινὰ μαγίαν.

Πόσων χρόνων νὰ ἦτο ἄρα γε ὁ Λι; Δεκαπέντε ἐτῶν ἢ ἐξηκοντα; Ἄδυνατοῦμεν ν' ἀποφανθῶμεν. Ἐάν οἱ ὀδόντες του, τὸ βλέμμα του, ἡ μέλαινα ὡς ἀνθράξ κόμη του, συνηγούρουν ὑπὲρ τῆς νεότητος, αἱ ρυτίδες τοῦ μετώπου του, τῶν παρεῶν, τοῦ στόματός του, ὑπεδείκνυον ἡλικίαν προκεχωρηκυῖαν ἤδη. Ἦτο βραχύσωμος, λεπτός, εὐστροφος—κατὰ τὰ φαινόμενα—ἀλλὰ μὲ πλευρὰς γεροντικὰς ἦτο οὕτως εἰπεῖν, ὅσν μὴ γροθῶλα.

Πλούσιος ἦτο ἢ πτωχός; Ἄλλῃ ἀμφισβητήσιμος ἐρώτησις ἢ ἐκ λευκοφαίου ὑφάσματος περισκελὶς του, ὁ ἐκ κητρίνου μεταξωτοῦ χιτωνισκός του, ὁ ἐκ πλεκτοῦ νήματος σκουφός του, τὰ μὲ λεπτόν πέλιμα ὑποδήματά του, περιβάλλοντα περικνημίδας λευκότητος ἀμάντου, ἠδύναντο ν' ἀνήκωσι τοσόν εἰς μανδαρινὸν πρώτης τάξεως, ὅσον καὶ εἰς ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀποσιμότης του συνίστατο ἐξ ἐνὸς μόνου κιβωτίου, ἐξ ἐρυθροῦ ξύλου, μὲ τὴν ἐξῆς διὰ μαύρης μελάνης γεγραμμένην ἐπιγραφὴν:

H. Li,
from Canton to the Cape

Ἦτοι: Η. Λι, ἀπὸ Καντόνος μεταβαίνων εἰς Ἄκραν. Ὁ Κινέζος οὗτος ἦτο ἄλλως τε καθαρότατος οὔτε ἐκάπνιζεν, οὔτε ἔπινεν ἄλλο τι ἐκτὸς ὕδατος, ἐπωφελεῖτο δὲ πάντων τῶν σταθμῶν, ὅπως λίαν ἐπιμελῶς ζυρίζῃ τὴν κεφαλάν του.

Ὁ Κυπριανός δὲν ἠδύνθη νὰ μάθῃ πλείοτερα παρ' αὐτοῦ καὶ παρητήθη μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐνασχολῆται περὶ τοῦ ζῶντος αὐτοῦ προβλήματος.

Ἐν τούτοις αἱ ἡμέραι διέρρεον, τὰ μίλια διεδέχοντο τὰ μίλια, ὅτε μὲν οἱ ἵπποι ἔσπευδον, ἄλλοτε δὲ πάλιν καθίστατο ἀδύνατον νὰ τοὺς βιάσων νὰ ταχύνωσι τὸ βῆμα. Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ὁδὸς ἐτελείωνε καὶ ὠραίων τινά ἡμέραν ἢ ταχυδρομικὴ ἀμαξά ἀφίκετο εἰς Ὀπτάουν. Εἰς σταθμὸς ἀκόμη, καὶ διήλθον τὴν Κυμβερλέν, μετ' ἣν ξύλινα οἰκία ἐπεφάνθησαν εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Ἦτο τὸ Νιοῦ—Ράτς. Ἐνταῦθα τὸ στρατόπεδον τῶν μεταλλευτῶν σχεδὸν δὲν διέφερε, ὡς ἐν πάσῃ χώρᾳ ἄρτι ἐκπολιτιζομένη, τῶν προσ-

Ἄφου ἐπὶ στιγμήν διεσκέδασε μὲ τὰς φυσιογνωμίας τῶν...

κρίων ἐκείνων πόλεων, αἰτίνες ἀναθρόσκουσαν ἐκ τῆς γῆς, ὡς διὰ μαγείας.

Εὐλινὸι κοιτωνίσκοι, μικροτάτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ παρεμφερεῖς πρὸς τὰ φυλακία τῶν ὀδοστατῶν ἐν εὐρωπαϊκῇ λεωφόρῳ, σκηναὶ τινες, δωδεκάς καφενεῖων καὶ καπηλείων, αἰθουσα σφαιριστηρίου, μία Ἀλάμβρα ἢ αἰθουσα χοροῦ «στόρις» ἢ μαγαζία γενικὰ ὄψωνιων τῆς πρώτης ἀνάγκης. — Ἴδου τί προσέπιπτε ἀμείως εἰς τὴν ὄρασιν.

Ἄπ' ὅλα ὑπῆρχον ἐν τοῖς καταστήμασι τούτοις. Ἐνδύματα καὶ ἐπιπλα, ὑποδήματα καὶ ὑαλοπίνακες, βιβλία καὶ ἐρίππια, ὄπλα καὶ ὑφάσματα, σάρωθρα καὶ ἐφόδια κητηρίου, κληνοσκεπάσματα καὶ σιγάρα, λαχανικὰ καὶ φάρμακα, ἄροτρα καὶ σάπασμα καλλωπισμοῦ, ψῆκτρα διὰ τοὺς ὄνυχας καὶ γάλα συμπετυκνωμένων, τηγάνια καὶ λιθογραφία, τέλος ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, πλὴν ἀγοραστῶν.

Καὶ τοῦτο, διότι ὁ πληθυσμὸς τῆς κατασκηνώσεως ἐργάζετο εἰσέτι εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἀπέχοντα 300—400 μέτρα τοῦ Νιοῦ—Ράτς.

Ὁ Κυπριανός Μερὲ, ὅπως πᾶς *τεοφειμένος*, ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ καταστήματα αὐτά, ἐνῶ ἦτο μάζετο ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δειπνον ἐν τῇ καλύβῃ, ἥτις ἐκοσμεῖτο πομπῶδως μὲ τὸ ὄνομα «Ἡπειρωτικὸν Ἐσπεδοχείον».

Ἦτο περίπου ἡ ἕκτη μετὰ μεσημβρινῶν ὥρα. Ὁ ἥλιος περιεκαλύπτετο ἤδη ἐν τῷ ὀρίζοντι ὑπὸ λεπτῆς χρυσιζούσης νεφέλης. Ὁ νεαρός μηχανικός παρετήρησε, ἀπαξ ἔτι, τὸν ἀπέραντον διάμετρον, ἦν τὸ ἡμεροφανὲς ἄστρον, ὡς καὶ τὸ τῆς νυκτός, λαμβάνει ἐκ τῶν μεσημβρινῶν τούτων πλατῶν, χωρὶς νὰ ἔχη ἔτι δοθῆ ἀποχρώσεως ἢ ἐξήγησις τοῦ φαινομένου. Ἡ διάμετρος αὐτῆ ἐφάνετο οὕσα διπλασία τούλαχιστον τοῦ πλάτους, τῆς ἐν Εὐρώπῃ.

Ἀλλὰ θέαμα καινοφανέστερον, διὰ τὸν Κυπριανὸν Μερὲ, ἀνέμενε τοῦτον ἐν Κόπῃ, δὴλ. ἐν τῷ ἀδαμαντοφόρῳ στρώματι, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐργασιῶν, τὸ μεταλλεῖον ἐσημάτιζε λοφίσκον ἐπικλινῆ, ὅστις ἐκαμπύλου εἰς τὸ μέρος ἐκείνο τὴν πεδιάδα, ἥτις εἰς πάντα τὰ ἄλλα μερῆ ἦτο τόσον ἐπίπεδος, ὅσον νηνεμοῦσα θάλασσα.

Ἄλλ' ἡ πεδιάς νῦν ἐγένετο ἀπέραντον, πλατύστομον κοίλωμα, δικὴν ἐλλειψοειδοῦς ἰσποδρομίου, 40 περίπου τετραμέτρων περιφέρειας, καὶ τὸ ὅποιον διετρύπα τὴν πεδιάδα ἐν ταύτῃ τῇ τοποθεσίᾳ.

Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆ δὲν περιέκλειεν ἤττονα τῶν 300 ἢ 400 «κλαίμας» ἦτοι παραχωρήσεων 31 ποδῶν πλάτους, καὶ ἄς οἱ δικαιοῦχοι ἐξεμεταλλεύοντο κατὰ βούλησιν. Ἡ ἐργασία ἄλλως τε συνίσταται ἀπλοῦστα εἰς ἐξαγωγήν, τῇ βοηθείᾳ τῆς σκαπάνης καὶ τῆς ἀξίνης, τοῦ χῶματος ἐκ τοῦ ἐδάφους τούτου, τὸ ὅποιον γενικῶς συνίσταται ἐξ ἐρυθρᾶς ἄμμου, μαμυγμένης μετὰ χαλκίων. Μετακομιζόμενον κατὰ πρώτων τὸ χῶμα αὐτὸ εἰς τὰ χεῖλη τοῦ μεταλλεῖου, φέρεται εἰτα εἰς τὰς πρὸς καθαρισμόν τῶν μετάλλων τραπέζας, ὅπως πλυθῆ, τριβῆ, κοσκινισθῆ, καὶ τέλος, ὅπως ἐξετασθῆ μετὰ τῆς μεγεγιστης προσοχῆς, καὶ ἰδῶσιν ἂν ὑπάρχωσι πολύτιμοι λίθοι.

Διὰ νὰ ὄσιν ἐσκαμμένα ἀνεξεκρήτως ἀλλήλων πάντα ταῦτα τὰ «κλαίμας» σχηματίζουσι λάκκους διαφόρου βῆθους. Ἐκ τούτων, ἄλλα μὲν φθάνουσιν εἰς βῆθος 100 καὶ πλέον μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἄλλα δὲ μόνον εἰς 5, 20 ἢ 30.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐργασίας καὶ κυκλοφορίας, ἕκαστος δωροδόχος ὑποχρεοῦται, ἐξ ἐπισήμων κανονισμῶν, νὰ ἀφίη ἐπὶ τῆς μῆς τῶν πλευρῶν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ μέρους, εὐρος ἐπτὰ ποδῶν ὅπως ἀθικτον. Τὸ διάστημα αὐτὸ μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ γείτονος ἀφαιθέντος ἰσου εὐρους, ἀναπληροῖ εἶδος τι κτιστῆς ὁδοῦ, ὑπερβαίνουσας οὕτω τὴν ἀρχικὴν τοῦ ἐδάφους ἐπιφάνειαν. Ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου θέτουσιν ἐγκαρσίως σειρὰν δοκῶν, αἰτίνες ὑπέρκεινται ἐκατέρωθεν 1 περίπου μέτρον, δίδουσαι αὐτῷ ἀρετόν πλάτος, ὅστε νὰ μὴ συγκρούωνται δύο ἐξ ἀντιθέτου διευθύνσεως ἐρχόμενα ἀμαξίδια.

Δυστυχῶς διὰ τὴν στερεότητα τῶν κρεμασμένων αὐτῶν ὀδῶν καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεταλλευτῶν, οἱ δωροδόχοι δὲν παύουσιν ἀνασκάπτοντες βαθμηδὸν τὰ κάτω μέρη τοῦ τείχους, ἐφ' ὅσον αἰ ἐργασίαι βαίνουσι πρὸς τὰ κάτω, ὥστε ἡ

ὁδὸς αὐτῆ, ἥτις ἐκκλίνει τῆς καθέτου, ἐνίοτε ἐξ ὕψους διπλασίου τοῦ τῶν πύργων τῆ; Παναγίτης, περατοῦται κατὰ μίμωσιν τοῦ τύπου ἀναστραμμένης πυραμίδος, στραβίζούσης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς.

Τὴν συνέπειαν τῆς κακῆς ταύτης διατάξεως εὐχερὲς εἶναι νὰ προῖδη τις. Εἶνε ἡ ἀλλεπάλληλος κατάπτωσις τῶν τειχῶν τούτων, εἴτε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν, εἴτε ὅταν αἰφνιδίαι τις ἀτμοσφαιρικὴ μεταβολὴ ἐπιφέρῃ σχισμάδας εἰς τὴν πυκνότητά τοῦ γῶματός. Ἄλλ' ἡ περιοδικὴ ἐπανάλωσις τῶν δεινῶν τούτων δὲν καλύει τοὺς ἀπερὶσκέπτους μεταλλευτὰς νὰ ἐξακολουθῶσιν ἀνασκάπτοντες τὰ ἑαυτῶν «κλαίμας», μέχρι τῶν ἐσχάτων ὀρίων τοῦ διαφράγματος.

Ὁ Κυπριανός Μερὲ, πλησιάζων τὸ μεταλλεῖον, δὲν εἶδε κατ' ἀρχὰς ἄλλο τι ἢ διτροχά ἀμαξία, πεφορτωμένα ἢ κενά, κυκλοφοροῦντα ἐπὶ τῶν ἠρητημένων ἐκείνων δρόμων. Ἄλλ' ὅτε ἔφθασε παρὰ τὸ χεῖλος, ἀπὸ τοῦ ὀποῖου ἠδύνατο νὰ κατευθύνῃ τὸ βλέμμα μέχρι τοῦ βῆθους τοῦ τετραγώνου τούτου διαμερίσματος, παρετήρησε τὴν πληθὺν τῶν μεταλλευτῶν παντός εἶδους, διαφόρων χρωμάτων, ποικίλων ἀμφοτέρων, οἵτινες ἐργάζοντο πυρετωδῶς εἰς τὸ βῆθος τῶν κλαίμας. Ἰπῆρχον ἐκεῖ κάτω μαῦροι καὶ λευκοὶ, Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀφρικανοὶ, Μογγόλοι καὶ Κέλται, τὸ πλείστον ἐν ἀδαμιαῖα σχεδὸν καταστάσει ἢ φέροντες ἀπλῶς πανίνην περισκελίδα, ὑποκάμισον ἐκ φλανέλλας, περιζώματα βαμβάκερὰ καὶ κεκαλυμμένοι μὲ ψαθίνους πῆλους, κεκοσμημένους, κατὰ τὸ πλείστον μὲ πετρὰ στρουθοκαμήλου.

Πάντες οὗτοι ἐπλήρουν ἐκ χῶματος σκυτίνους κάδους, οὓς κατόπιν ἀνεβιβάζον μέχρι τοῦ χείλους τοῦ μεταλλεῖου, σύροντες αὐτοὺς ἐπὶ αἰδηρῶν κάλων διὰ σύρματος, ὑπὸ τὴν ἔλξιν ἱμάντων ἐκ δέρματος ἀγελᾶδος, περιειλεγμένων περὶ ξύλινον κύλινδρον δικτυωτῶς.

Ἐκεῖ, οἱ κάδοι οὗτοι ἐκινουῖντο μετὰ ταχύτητος ἐντὸς τῶν φορητῶν ἀμαξίων, ἐπανερχόμενοι εὐθὺς εἰς τὸ βῆθος τοῦ «κλαίμας» διὰ νὰ ἀναβιβασθῶσι πάλιν μὲ νέον φορτίον. Οἱ εὐμεγέθεις οὗτοι αἰδηροὶ κάλως τεταμμένοι διαγωνίως ἐπὶ τοῦ βῆθους τῶν, ὡς παραλληλόπεδα, σχηματισθέντων «κλαίμας», παρέχουσιν εἰς τὰ ἀντράξ ντίγγινς, ἦτοι εἰς τὰ ἄγωνα μεταλλεῖα ἀδαμάντων, ὄψιν ὄλων ἰδιόουσαν.

Θὰ τοὺς ἐξελάμβανέ τις ὡς γιγαντιαῖον ἀράχνης ἰστόν, οὔτινος ἐκόπησαν αἰφνης τὰ νήματα.

Ὁ Κυπριανός διεσκέδασεν ἐπ' ὀλίγον θεωρῶν τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην μυρμηκίαν. Εἶτα ἐπανῆλθεν εἰς Νιοῦ—Ράτς, ἐνθα μετ' οὐ πολὺ ἤχησεν ὁ κάδων τοῦ δειπνοῦ.

Ἐκεῖ, ἔσχε καθ' ὅλην τὴν ἔσπεριδα τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούη τοὺς μὲν νὰ ὀμιλῶσι περὶ θαυμάσιων εὐρημάτων, περὶ πενήτων μεταλλευτῶν, ὡς ὁ Ἰώβ, πλουτησάντων αἰφνης δι' ἐνὸς μόνου ἀδάμαντος, ἐνῶ ἄλλοι τούναντιον, ὠδύροντο ἐπὶ τῇ συνεχεῖ ἀποτυχίᾳ, ἐπὶ τῇ ἀπιστίᾳ τῶν ἐργολάβων, ἐπὶ τῇ ἀπιστίᾳ τῶν ἐν τοῖς μεταλλείοις Κάφρων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐκλεπτον τοὺς ὠραιοτέρους λίθους, καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων τεχνικῶν. Μόνον περὶ ἀδαμάντων, καρατίων καὶ ἑκατοστῶν λιρῶν στερλινῶν ὀμίλου.

Ἐν συνόλῳ, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος παρεῖχεν ὄψιν ἀρκούντως ἀθλίαν καὶ ἐκτὸς ἐνὸς εὐτυχούς «ντίγκοτερ» (digger), ὅστις ἐζήτει θορυβῶδως φιάλην Καμπανίτου, ἵνα βρῆῃ τὴν εὐτυχίαν του, δὲν ἐβλεπέ τις ἢ εἰκοσι κατεβασμένα μούτρα, ὧν οἱ δυσπρεστημένοι κτήτορες δὲν ἐπινον ἢ ὀλίγον ζῦθον.

Ἐνίοτε λίθος τις περιεφέρετο ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα γύρω τῆς τραπέζης διὰ νὰ ζυγισθῆ, ἐξετασθῆ, ἐκτιμηθῆ καὶ τέλος ἐπανέλθῃ καὶ χωθῆ εἰς τὴν ζώνην τοῦ κατόχου του. Ὁ χαλιζ οὗτος, ὁ λευκόφατος καὶ ἀλαμπής, χωρὶς νὰ ἔχη πλείονα λάμπην ἢ ὅσην ὁ μικρὸς χαλιζ ὁ ὑπὸ τοῦ ρύακος παρασυρόμενος, ἦτο ἀδάμας ἐν τῇ μεταλλομητρᾷ του.

Τὴν νύκτα τὰ καφενεῖα ἐπληροῦντο καὶ αἱ αὐταὶ συνομιλίαι, αἱ αὐταὶ διαφωνίαι, αἰτίνες εἶχον φαιδρὸν κατὰ τὸ γεῦμα, ἐξηκολούθουν ζωηρότερον περὶ τὰ ποτήρια τῆς *νιέβρας* καὶ τοῦ *μπράντι*.

Ὁ Κυπριανός κατεκλήθη ἐναρξίς εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτῷ κλίνην, ὑπὸ τινὰ σκηνῆν, ἐγγὺς τοῦ ξενοδοχείου κειμέ-

ων. Έχει μετ' ὀλίγον ἀπεκοιμήθη, ἐν μέσῳ θορύβου ὑπαίθρου χοροῦ, ὃν ἔχουσιν οἱ Κάρφοι μεταλλευταί, καὶ τῶν ὄξενων καλλιμαζῶν τῆς πρωταγωνιστοῦσης κερατίνης σάλπιγγος, ἐν δημοσίᾳ αἰθούσῃ, διὰ τὰς χορευτικὰς διασκεδάσεις τῶν κ. κ. λευκῶν προωρισμένης.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΑΧΡΟΥΝ ΜΕΛΑΝ

Μεταξὺ ὄλων τῶν μέσων τῆς κρυπτογραφικῆς λεγομένης συνεννοήσεως, ἅτινα ἀνεκαθεν μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν καὶ ἐχεμύθους ἀνταποκρίσεις οἱ ἄνθρωποι συγκαταλέγεται βεβαίως καὶ ὁ τρόπος τοῦ γράφειν δι' ἀριθμῶν, σημείων καὶ γραμμῶν τοῦ ἀλφαβήτου, ἐχόντων ἰδίαν ὅλως ἔνοιαν, ἣν ὁ τε γράφων καὶ ὁ ἀναγινώσκων μόνον ἐκ προτέρως μεταξὺ τῶν συνεννοήσεως παρεδίξαντο. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ τρόπου τούτου, τοῦ κρυπτογραφικῶς συνεννοεῖσθαι, ὑπάρχει καὶ ἕτερον τι σύστημα, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐν τῇ διπλωματικῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐπαίξε ρόλον, ἀρκετὰ σπουδαῖον. Ἡ μέθοδος αὕτη συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀχρώμου λεγομένου μελανοῦ.

Καὶ πραγματικῶς διὰ ταύτης ἡ γραφὴ εἶναι κατ' ἀρχὰς ἐντελὴς ἄορατος, ὁ χάρτης φαίνεται λευκότατος, ὡς πάντοτε, πλὴν τιθεμένου τούτου ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μετρίως θερμοκρασίας τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον ἀναφαίνεται τότε ἀμέσως ὡς ἐκ μαγείας.

Ἡ ἐπιστήμη τῶν ἀχρῶν μελάνων ἀπετέλεσεν ἕνα τῶν κλάδων τῆς ἀρχαίας χημείας, τινὲς δὲ τῶν διασημοτάτων ἀλχημικῶν κατεγίνοντο οὐκ ὀλίγον καὶ ἐπλούτησαν αὐτὸν διὰ νέων ἀνακαλύψεων, τὴν σήμερον δὲ ἡ μελέτη τῶν μελάνων τούτων ἀποτελεῖ ἀναντιρρήτως περιέργον φαινόμενον ἐν τῇ συγχρόνῳ χημείᾳ καὶ παρέχει διασκεδαστικὴν τὴν ἐφαρμογὴν ἐν ταῖς ἰδιότησι σωμάτων τινῶν.

Μέγας ἀριθμὸς μυθιστοριογράφων ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν παραδόξων ἀποτελεσμάτων τῶν ἀχρῶν μελάνων, πρὸς διείγερσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀναγνώστων των. Ὁ Ἐδγάρ Ποὲ ἐν τῷ μυθιστορηματί του «Ὁ χρυσοῦς κάρθαρος» ἀποκαλύπτει εἰς τὸν ἥρωά του περγαμηνήν, ἣτις, τυχαίως θερμοκλιθεῖσα, καλύπτεται αἰφνης ὑπὸ χαρακτήρων καὶ ἀριθμῶν, ὧν κατορθοῖ νὰ εὕρῃ τὴν ἔνοιαν διὰ μέσου τῆς κρυπτογραφίας ταύτης, ἐξ οὗ ὀδηγεῖται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς θεόσεως, ἔνθα κρύπτεται ὁ θησαυρὸς. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Δουμάς ἐν τινι τῶν σπουδαίων αὐτοῦ ἔργων θεμελιοῖ ἐπίσης τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀπείρων θησαυρῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Μόντε-Χρήστου ἐπὶ διαθήκης τινός, γραφείσης δι' ἀχρώμου μελανοῦ καὶ ἡμφαθείσης ὑπὸ τῶν φλογῶν.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν δι' ἀχρώμου μελάνης γεγραμμένων χαρακτήρων ἐπὶ φύλλον χάρτου, ὅπερ πρότερον ἐφαίνεται ἐντελῶς λευκόν, ἐνέχει τι τὸ φανταστικόν καὶ θαυμάσιον, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκπλήττει οὐκ ὀλίγον καὶ βασανίζει τὸν νοῦν τῶν ἀπροόπτως θεωμένων καὶ μὴ ἀντιλαμβανομένων τῆς μεθόδου ταύτης ἀτόμων. Οὐχ ἦττον εἶναι ἀρκούντως διασκεδαστικόν εἰς τοὺς μεμνημένους.

Οἱ θαυμαστοποιοὶ καὶ ταχυδακτυλογραφοὶ μεταχειρίζονται πολὺ τὰ μέλανα ταῦτα ἐν τοῖς πειράμασι αὐτῶν καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀποκάλυψιν ἐπὶ τεμαχίου χάρτου ἀπαντήσεως ἐπὶ ἐρωτήσεως, γραφείσης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ θεατοῦ ἐπ' αὐτοῦ, χωρὶς οὗτος ν' ἀπομακρύνῃ τὰ βλέμματά του ἀπὸ τοῦ χάρτου οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν.

Πρὸ δύο δὲ μηνῶν μάλιστα ἐθεάθη ἐν Παρισίῳις πλανοδῖός τις ἔμπορος, ὅστις ἐπέλαε μίαν ἐρώτησιν. «Ζητήσατε τὸ πτηρὸν» ἀνεφώνει καὶ συνάμα προὔτεινεν εἰς τὸ κοινὸν τεμαχίον καρτονίου, ἐφ' ᾧ ἐικονίζοντο κλωβοὶ ψιττακῶν, ἐν οἷς ὅμως δὲν ἐφαίνετο τὸ πτηρὸν. Ἦτο ἐντελῶς ἄορατον καὶ ἀπητέτο ἡ θέρη τοῦ καρτονίου, ὅτε ἐνεφανίζετο βαθμηδὸν ἐν τῷ κλωβῷ κυανοῦς τις ψιττακός.

Διὰ τῶν ἀχρῶν μελάνων δύναται τις ἐπίσης νὰ κατασκευάσῃ πολὺ περιέργους εἰκόνας, μεταβαλλομένας κατὰ βού-

λησιν καὶ διασκεδαστικῶς. Ἦτοι μία κωμόπολις, παριστάνουσα ὄψιν χειμερινήν, δύναται θερμοκλιθεῖσα, νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐαρινήν, τῶν φύλλων καλυπτόντων βαθμηδὸν τὰ δένδρα καὶ τῆς χιόνος ὑποχωρούσης πρὸ τῆς γλῆσ.

Κυρίως τις ἐσχάτως προὔτεινε τὴν χρῆσιν τῶν ἀχρῶν μελάνων εἰς τὴν δι' ἐπιστολικῶν δελταρίων κρυπτογραφικὴν ἀνταπόκρισιν, καὶ μολονότι, ὡς πιστεύομεν, ἡ χρῆσις αὐτῶν δὲν φαίνεται διαδεδομένη, ἐν τούτοις παρ' ἅπασιν τοῖς χάρτο-πώλαις ἐν Εὐρώπῃ πωλοῦνται ποικίλα εἶδη ἀχρῶν μελάνων.

Σημειωτέον ἐν τούτοις, ὅτι τὰ μέλανα ταῦτα πωλοῦνται σχετικῶς εἰς ὑπέρμετρον τιμὴν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εὐκόλον κατασκευὴν τοῦ ἀχρῶν μελανοῦ, παρ' οἰουδήποτε, ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ ποιήσῃται χρῆσιν αὐτοῦ εἴτε πρὸς ἰδίαν ἀνταπόκρισιν, εἴτε πρὸς ἐφαρμογὴν διασκεδαστικῆς τινος πειράματος.

Τὰ πλείστα τῶν ἀχρῶν μελάνων ὀφείλουσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ταύτην εἰς τὸ πρότερον, ὅπερ κέκτηνται ὑδρομετρικὰ τινὰ ἀλατὰ τοῦ νὰ ἦναι ἐντελῶς ἢ σχεδὸν ἀχρῶα, ὅποταν εὐρισκῶνται ἐν ὑγρῇ καταστάσει, καὶ νὰ λαμβάνωσι χρῶμα ζωρὸν, ὅποταν ὑποβάλλωνται εἰς ξηρὰν καταστάσιν διὰ τῆς ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτῶν ἀναλόγου τινὸς θερμοτήτος.

Ὁ χλωριούχος γλαυκὸχάλκος (chlorure de cobalt), ὅστις φέρει χρῶμα ἀνοικτὸν ροδόχρουν ἐν διαλελυμένῃ καταστάσει, ἀποξηραίνόμενος μεταβάλλεται εἰς ζωρὸν κυανοῦν.

Ὁ χλωριούχος χαλκὸς θερμοκλιθεῖσας λαμβάνει χρῶμα κτρινωπὸν.

Τὸ χλωριούχον νικέλιον καὶ ἡ χλωριούχος πτόσσα ἔχουσιν ἀνάλογα ἰδιώματα.

Τὰ βαρομετρικὰ ἄνθη καὶ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ὁ χρωματισμὸς σημεῖοι τὸν καιρὸν, γίνονται ροδόχρῶα, ὅποταν ἡ ἀτμόσφαιρα ἦναι ὑγρὰ, καὶ κυανὰ ὅποταν ἐκτίθωνται εἰς τὴν θερμοκρασίαν ἢ ξηρασίαν, ἀπὸ προηγουμένως ὑγρῶν ἐν ἐλαφρῇ διαλύσει χλωριούχου γλαυκοχάλκου. Ἐὰν μόριά τινὰ τοῦ χλωριούχου τούτου διαλύσωμεν ἐν ὀλίγῳ ὕδατι οὕτως, ὥστε νὰ μεταβάλλωμεν τούτοις ἐν ζωρὸν ροδόχρουν χρῶμα, θ' ἀπελαύσωμεν οὕτως ἐξαιρετὸν ἀχρῶνον μελάν.

Μελανά τινὰ γίνονται ὄρατὰ μόνον, ὅταν ἐμβάπτωμεν αὐτὰ ἐντὸς εἰδικῶν ὑγρῶν ἢ θέτωμεν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀερίων τινῶν.

Οἱ γραφόμενοι χαρακτῆρες δι' ἀλάτων τοῦ μολύβδου μελανοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὑποθεικοῦ ὄξους.

Ἐλαφρὰ διάλυσις θεικοῦ σιδήρου δίδει σημεῖα, τὰ ὁποῖα μεταβάλλονται εἰς ὠραῖον κυανοῦν χρῶμα ἐμβαπτίζομενα ἐντὸς ὑδροκυανείου ποτάσεως (prussiate de potasse) ἀλλὰ γίνονται μέλανα, ἂν ἐμβαπτίσωμεν αὐτὰ ἐν διαλύσει δεψικοῦ ὄξους (tannin).

Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ πολλοὶ ἄλλαι οὐσίαι, ὧν ἡ χρῆσις δὲν ἐνέχει τοὺς κινδύνους τῶν λοιπῶν χημικῶν προϊόντων καὶ αἰτινὲς εἰσὶν ἀποτελεσματικὰ ἀχρῶα μέλανα. Τοιαῦται δὲ εἶναι, οἱ χυμοὶ τῶν καρπῶν καὶ τῶν φυτῶν, ὁ χυμὸς τῶν χρυσομήλων ἢ λεμονίων, αἱ ἰκμάδες, ὁ χυμὸς τῶν βυσσίνων ἢ τῶν κρομμύων, καὶ μάλιστα τὸ σακχαρούχον ὕδωρ.

Καὶ ὄντως αἱ οὐσίαι αὗται οὐδὲν ἴχνος ἀφίνουσιν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὅποταν τὰς μεταχειρισθῇ τις ὡς ἄχρῶνον μελάν, οἱ δὲ παραγόμενοι χαρακτῆρες εἰσὶν ἐντελῶς ἄορατοι, ἀλλ' ἐμφανίζονται διὰ ζωρῶν μελάνος χρώματος, ὅποταν ὑποβάλλῃ τις τὸν χάρτην ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀναλόγου θερμοκρασίας.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ χρωματισμοῦ τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν εὐκολίαν, μεθ' ἧς ἐκτελεῖται ἡ ἀποξήρανσις αὐτῶν.

Πρὶν ἢ περαιώσωμεν τὴν περὶ ἀχρῶν μελάνων μικρὰν ἡμῶν ταύτην διατριβὴν, θὰ ἀναφέρωμεν πρόχειρον τι διασκεδαστικὸν φυσικὸν πείραμα, τὸ ὁποῖον δύναται πᾶς τις νὰ ἐκτελέσῃ.

Ἐὰν χαράξωμεν ἐπὶ τεμαχίου χάρτου σημεῖα τινὰ, εἰκόνα ἢ ὅτι, δῆποτε σχεδίον, μεταχειριζόμενοι πρὸς τοῦτο ὡς μελάνην διάλυσιν νίτρου (!), τὰ σημεῖα ταῦτα θὰ ὦσιν ἐντελῶς

(!) Οὐδέτερον ἄλας γινόμενον ἐκ ποτάσεως καὶ νιτρικοῦ ὄξους.

ἀόρατὰ. Ἀλλ' ἐὰν, μετὰ ἐπαρκῆ ἀποξήρανσιν, θέσωμεν εἰς ἐπαθὴν οἰονδήποτε ἄκρον τοῦ σχεδίου τούτου μετὰ φωσφορίου διαπύρου, ἀμέσως πυρριλεθῇ, ἀλλὰ θὰ διατρέξῃ τὸ φύλλον τοῦ χάρτου τούτου, καὶ θὰ καταστήσῃ ἐπομένως τὸ χαραχθέν σχεδίον ὄρατὸν, τὸ δὲ φαινόμενον τὰ μάλᾳ ἀξιολογίαν.

Ὅστε ἡ χημεία ἐν τισιν αὐτῆς ἐφαρμογαῖς ἐπιτρέπει νὰ γίνηται τις εὐκόλως ἐπιτήδειος μάγος.

Φ. Η.

Η Χ Ω

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΝΙΑΓΑΡΑ

(Ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ εἰς τὸν Καναδᾶν)

Μετ' οὐ πολὺ ἀφικόμεθα εἰς τὴν ὄχθην τοῦ καταρράκτου, ὅστις ἤγγειλεν ἡμῖν τὴν προσέγγισίν του διὰ φρικωδῶν μυκηθμῶν. Οὗτος ἔχει σχηματισθῆ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα, ὅστις πηγάζει ἐκ τῆς λίμνης Ἐρίς, καὶ ἐκβάλλει εἰς τὴν λίμνην Ὀντάριον. Τὸ κάθeton ὕψος αὐτοῦ εἶναι ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων ποδῶν. Ἀπὸ τῆς λίμνης Ἐρίς μέχρι τοῦ μέρους ὅπου τὸ ὕδωρ καταρρήγνυται, ὁ ποταμὸς φθάνει ἀπαύστως ἐξασθενούμενος δι' ὀρμητικῆς τάσεως καὶ, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς πτώσεως, οὗτος εἶναι θάλασσα μᾶλλον παρὰ ποταμὸς. Ὁ καταρράκτης διαιρεῖται εἰς δύο κλάδους, καὶ κίχπεται εἰς σχῆμα πετάλου. Μεταξὺ τῶν δύο καταρράκτων τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ προεκτείνεται νῆσος, ὀρυχθεῖσα ὑποκάτω, ἡ ὁποία κρέμαται μεθ' ὄλων αὐτῆς τῶν δένδρων εἰς τὸ χάος τῶν ὑδάτων. Ἡ μάζα τοῦ ποταμοῦ, ἡ ὁποία κρημνίζεται μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸ νότιον μέρος, στρογγυλοῦται ἐν σχῆματι μεγάλου κυλίνδρου, ἔπειτα ἐξελίσσεται ὡς ὀβὴν χιονόλευκος, καὶ διαλάμπει εἰς τὸν ἥλιον πεποικιλμένη μεθ' ὅλα τὰ χρώματα ἢ δὲ πίπτουσα εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος, κατέρχεται εἰς φρικτὴν σκιάν ὅπου δύναται νὰ εἰπῇ τις ὅτι εἶναι στήλη ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ. Χίλια οὐράνια τόξα καμπυλοῦνται καὶ διασταυροῦνται ἐπὶ τῆς ἀβύσσου. Τὸ ὕδωρ, πλῆττον τὸν σαλευθέντα βράχον, ἀναπηδᾷ ἐν σχῆματι στροβίλων ἀφροῦ, οἵτινες ἀνυψοῦνται ὑπεράνω τῶν δασῶν, ὡς οἱ καννοὶ ἐκτεταμένης πυρκαϊῆς. Πίπτει, καρφαλί ἄγρια, ἀποτομοὶ καὶ ὑψηλοὶ βράχοι κεκομμένοι ἐν εἰδει φαντασμάτων, διακοσμοῦσι τὴν σκηνήν. Ἄετοί, παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ σχηματιζομένου ἀερίου ρεύματος ἐκ τῆς ὠθήσεως τῆς βίας τοῦ ὕδατος, κατέρχονται περιστρεφόμενοι εἰς τὸ βάθος τοῦ χάσματος, καὶ σκίουροι ἀναρτῶνται διὰ τῶν μακρῶν καὶ εὐκάμπτων οὐρῶν αὐτῶν εἰς τὰ ἄκρα ταπεινῶν κλάδων ἕνα ἀράστων εἰς τὴν ἀβύσσον τὰ συντετριμμένα πτώματα τῶν ἰππελάφων καὶ τῶν ἄρκτων.

A. Π. Β.

ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΕΝΤΟΜΑ

Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Βέρα-Κρούζ, κατὰ τὸν Καναδᾶν καὶ τὸ Μεξικόν, εὐρίσκεται ἐντομὸν τι ἀποπέμπον ζωρὸν τι φῶς, ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν καλούμενον **Κονκόνιον** ἢ **Πυροφόρον**. Αἱ γυναῖκες τοῦ Μεξικοῦ διατηροῦσιν αὐτὸ ὡς κατοικίδιον ζῶον· συλλαμβάνεται δὲ δι' ἀνημμένου ἀνθρακος προσκεκολλημένου εἰς τὸ ἄκρον ράβδου κινουμένης εἰς τὸν ἀέρα.

Τὸ **Κονκόνιον**, ὡς πάντα σχεδὸν τὰ ἔντομα, ἔχει ἀξιόλογον ὄρασιν· μακρόθεν διακρίνει πᾶν λάμπον καὶ σπινθηροβολοῦν ἀντικείμενον, ὅπερ ἐκλαμβάνον ἀντὶ ὁμοφύλου ζῶου, διευθύνεται ταχυποροῦν καὶ ταχύτερον κατὰ τοῦ φωτός ἐκείνου ὅπου τὸ προσβάλλῃ· ἀλλὰ συμβαίνει αὐτῷ ὅτι καὶ τοῖς ὑπὸ παθῶν κυριευόμενοις ἀνθρώποις ἀποβάλλει δηλονότι τὴν ἐλευθερίαν του καὶ γίνεται ἐρμαιον τῶν ἄλλων. Ὁ θηρῶν αὐτὸ Ἰνδὸς τὸ συλλαμβάνει καθ' ἣν στιγμὴν διέρχεται ἔμπροσθέν του, καὶ ὅταν συναθροισθῇ ἀρκετὴν ποσότητα, μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Βέρα-Κρούζ, ὅπου τὰ ἐκπλεῖ πρὸς δύο τέλληρα τὴν δωδεκάδα.

Αἱ γυναῖκες τῆς Βέρα-Κρούζ ἀγοράζουσιν αὐτὰ καὶ τὰ ἐγκλείουσιν ἐντὸς κομφότατων κλωθῶν. Τὰ τρέφουσι διὰ

σακχαροκαλάμου καὶ τὰ βρέχουσι δις τῆς ἡμέρας, πρὸ καὶ ἑσπέρας. Τὰ λουτρά ταῦτα εἰσὶν ἀναγκαῖα εἰς τὸ **Κονκόνιον**, διότι ἀντικαθίστασι τὴν εὐχαριστοῦσαν· ἄλλοτε αὐτὸ δρόσον, ἣτις εἶναι ἀφθονος εἰς τὰ μέρη τῶν τροπικῶν. Πολλάκις δὲ ἐπιθέτουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνθέων στεφάνων. Ἄλλοτε δὲ διὰ καρφίδος προσκολλῶσιν αὐτὰ εἰς τὸ **σάλιον** ὀλίγον μεριμνώσαι περὶ τῆς υγιείας αὐτῶν. Ἐνίοτε τέλος, ἐξαστράπτει ἐπὶ τῶν κεφυράλων τῶν ὠραίων νεανίδων καὶ ἐπαυξάνει τὴν λάμψιν διὰ τοῦ ζωηροτάτου φωτός του.

Τοιοῦτοτρόπως, οἱ θελξικάρδιαι Μεξικαναί, κατῳρθωσάν δι' ἐνὸς ἐντόμου τῆς πατρίδος των, νὰ σχηματίσωσι τὸ ὠραϊότερον κόσμημά των.

Μωυθῆς.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸ **γέλοιο-κλάμμα** εἶναι ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία τῆς ζωῆς. Ὁ Δημόκριτος καὶ Ὁ Ἡράκλειτος δὲν ἦσαν ἄλλο τι ἢ ἀμοιβαίαι διαβεύσεις. Μόνος γνήσιος ἀντιπρόσωπος τῆς φιλοσοφίας θὰ ἦτο εἰς **Ἡρακλειτο-Δημόκριτος**.

Τί εἶναι ἡ ἀπόλαυσις, ὅταν χάσωμεν τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπολαύσεως; Πᾶς νὰ αἰσθανθῶμεν ἐκτουὺς εὐτυχεῖς, ἀπὸ ἡ εὐτυχία μόνον ἐν τῇ περὶ αὐτῆς ἰδέᾳ ὑπάρχει;

Ἀληθὴς δύναμις ψυχῆς εἶναι νὰ κατισχύῃ ἡ σκέψις τοῦ αἰσθήματος, νὰ δεσπόζῃ ἡ θέλησις τῆς ἀληθείας. Ἡ μεγαλόφρων ψυχὴ ὑποφέρει τὴν συμφορὰν ἄνευ γογγυσμοῦ, ἄνευ κραυγῶν. Τί σημαίνει! καὶ ὁ σκύλος ἅμα τὸν πατήσετε κραυγάζει. Καὶ ὅμως! ὅλοι κλαίωμεν, ὅλοι κραυγάζομεν!...

Ὁ ἔπιανος εἶναι ἡ λιθία λίθος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπονείματε εἰς τινὰ ἐπιάνους· ἐὰν λάβῃ αὐτοὺς ἀντὶ μετρητῶν καὶ ἄγαν εὐχαριστήθῃ, εἶναι πεφουσιωμένος καὶ μάταιος. Ἡ ἀληθὴς ἱκανότης δὲν παρᾶττεται ἀπὸ ἐπιάνους· ἀπεναντίας καθιστῶσιν οὕτοι τὸν ἄνθρωπον μετριοφρονέστερον, ἕνα ἐπὶ μᾶλλον καταστῆ ἄξιος αὐτῶν.

Θέλεις, εἰ καὶ ἄνευ ἀξιωματικῶν καὶ βαθμῶν, ἄνευ ταλάντων χρυσοῦ καὶ ἐξωτερικῆς ἰσχύος, νὰ ἦσαι εἰς τῶν εὐπολητοτέρων, τῶν μᾶλλον σεβαστῶν παρὰ τοῖς συμπολίταις σου. Γενοῦ ἐν τῷ ἀστικῷ βίῳ ἀνεξέχρητος ἀπὸ τῆς εὐνοίας ἢ ἀπὸ τῆς θελήσεως τῶν ἄλλων. Τὸ ἔργον δὲν εἶνε δύσκολον. Ἰδοὺ σοὶ ὄλον τὸ μυστικὸν πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτοῦ: **Ἐὰς εὐσυνείδητος, ὀλιγαρκῆς καὶ μετριοφρων**.

Τὰ ἔτη μας, τὰ χρέη μας καὶ οἱ ἐχθροὶ μας εἶναι πάντοτε πλείοτεροι παρ' ὅ,τι πιστεύομεν.

Ὁ ἀπερίσκεπτος καὶ ἄκκιρος ζῆλος ὁμοιάζει ἄνθρωπον, ὅστις ἐξεγείρει ἄρρωστον κοιμώμενον, ἕνα ἐρωτήσῃ αὐτὸν πῶς ἔχει.

Ὅστις ἀρνείται εἰς τοὺς γέροντας συγγενεῖς του τὸν ὀφειλόμενον τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ φόρον, ἢ ὅστις καταφρονεῖ τὴν εὐεργετήσασαν αὐτὸν χεῖρα, ὅταν αὕτη, ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῶν χρόνων κατεψυγμένη, κατασταθῇ ἀνίκανος πρὸς ἐξολοούθησιν τῶν εὐεργετημάτων, οὐ μόνον δὲν εἶναι χριστιανός, ἀλλὰ οὐδὲ ἄνθρωπος, μᾶλλον δὲ τέρας· εἶναι, ὅπερ ἐπισφύρει ἐναντίον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν κατάραν τῆς ἀχαριστίας καὶ τὴν ἀποστρεφὴν τοῦ κόσμου ὄλου!

Δίκ.

Όρισμοί εκ συγχρόνου Λεξικού:

Κριτική = ή φυλλοζήρα της καλλιπείας.

Πούς (γυναικείος). Κομφοτένημα των... υποδηματοποιών. Είναι ο μόνος κατάδικος όστις άγίχεται τα δεσμά, έστω και του σκληροτέρου δέρματος. Οσάκις ύφίσταται άποκαλυπτήρια, έχει το εύτύχημα να προκαλή πανηγυρικούς... μοροσυλλάβους. Όπερ μέγα καλόν.

Δίκ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

103. Αίνιγμα.

Είμαι πόλις τόρομά μου δρω φοραίς θά 'βρης στο χάρτη, Όμως μάθε δέν με λέγουσ' ούτ' Άθήνα ούτε Σπάρτη. Γειτορεύω με ποτάμι ποδ πολλή πλημύρα κάνει, Και με όρος ποδ τα νέφη το κεφάλι του τα φθάνει. Άν δέν μ' εβρης εις τόν χάρτη πάρ' τή Φαρμακολογία, Και σέ βεβαιώ θά μ' εβρης με μεγάλη εύχολία. Τώρα πάρε και τα άνθη όπου φέρει τόρομά μου, Και θά εβρης και εκείνον όστις ζή 'στα χώματά μου.

104. Αίνιγμα.

Με το πρώτον ήμισύ μου πόλις τις άρχαία είμαι, Με το δεύτερον ως μέλος επί σοϋ, θηκτέ μου, κείμαι. Με το δλον θά γνωρίσης τ'αδάρχον διαπρεπή, Όστις έκαρε την χώραν την δικήν μας τ'αδειχθή. Είς το αίνιγμα βεβαίως δέν ύπάρχει δυσκολία, Μόρον άν σκεφθής άλλον θά λυθή ή άπορία.

105. Αίνιγμα.

Ζών έστι το πρώτον μου γράμμα το δεύτερόν μου, Και Κράτος ώραιότατον είναι το σύνολόν μου.

106. Λογόγριφος.

Νά τεθώσιν εις τας στιγμάς τα κατάλληλα ψηφία ούτως, ώστε καθέτως ν' αναγινώσκηται το όνομα πόλεως μεγάλου τινός Κράτους, όριζοντίως δέ βασιλέως τινός αυτού.

107. Ερώτησις.

Τις τών άρχαίων συγγραφέων συνέγραψε περί Κυζίκου;

108. Σύνθεσις.

Διά τών κάτωθι γραμμάτων τιθεμένων καταλλήλως να σχηματισθῆ ρητόν τι της άγίας Γραφής.

ΕΕ—ΜΜ—Γ—ΤΤ—ΩΩ—Φ—ΣΣ—Κ—ΟΟ—ΥΥ—ΟΟ—Π.

109. Πρός συμπλήρωσιν.

.α.αι—.υ.α.α. .ο.αι—. .ει.ου.ι.—η.η—. .η. .α

110. Συλλαβόγριφος.

Ήμα—Θ—Υς—Ήν—Επί—Γῆ—Άλλοι—Θ—ΑΣ.

Τῷ πρώτῳ λῶτη όλων τών άνωτέρω αινιγμάτων δωρηθήσονται τα ποιήματα: «Οι Χειμώνανθοι» τοϋ κ. Γωάρρου Πολέμη.

Δ. Βολωνίνης

Όμοίως τῷ πρώτῳ τῶν εν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ της «Φύσεως» 43 αινιγμάτων αποσταλήσεται επί εν έτος δωρεάν το μηνιαίον οικογενειακόν περιοδικόν ή «Σάλπιγξ».

Δ. Κ.

Λύσεις τών εν τῷ 41 φύλλῳ αίνιγμάτων.

91. ΑΙΝΙΓΜΑ

Κεράσιον—κέρας—ζον

*Έλυσαν αυτό ή εκ Μαγνησίας κ. Όλγα Πετρίδου, ό εκ Έρμουπόλεως κ. Σιμωνίδης (ψευδώνυμον), ό εκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, ό εκ Άθηνών κ. Κουντούρης.

92. ΑΙΝΙΓΜΑ

Άς—ΐα—Άσία.

Ούδεις Έλυσεν.

93. ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ό Δίων.

Ούδεις Έλυσεν.

94. ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ

Γ
ο
ρ
Ο ξ α γ ρ ο ς
ε
α
ς

Ούδεις Έλυσεν.

95. ΣΥΝΘΕΣΙΣ

Ό σϋ μισαίς έτέρῳ μῆ ποιήσεις.

*Έλυσαν αυτό ή εκ Μαγνησίας κ. Όλγα Πετρίδου, ό εκ Έρμουπόλεως κ. Σιμωνίδης, ό εκ Πειραιώς κ. Α. Μπούκας, ό εκ Πατρών κ. Π. Γ. Πολυζώης, και ό εκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας.

96. ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΑΗΡΩΣΙΝ

Τὰ καλὰ πόνοις αποκτώνται.

*Έλυσαν αυτό ή εκ Μαγνησίας κ. Όλγα Πετρίδου, ό εκ Έρμουπόλεως κ. Σιμωνίδης, ό κ. Α. Μπούκας, ό εκ Πατρών κ. Π. Γ. Πολυζώης, ό εκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, και ό εκ Άθηνών κ. Ν. Κουντούρης.

97. ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ

Τὰ αίνιγματα ταῦτα έποίησεν ό Δημήτριος Βολωνίνης, τακτικός συνεργάτης της Φύσεως.

*Έλυσαν αυτό ό εκ Έρμουπόλεως κ. Σιμωνίδης, ό εκ Πειραιώς κ. Α. Μπούκας, ό εκ Πειραιώς κ. Π. Γ. Πολυζώης, ό εκ Κορώνης κ. Σ. Μπούκας, ή εκ Άθηνών δεσποινίς Π. Α. Τσαμπάση, και ό εκ Άθηνών κ. Ν. Κουντούρης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Σ. Κ. Κέρκυρα ν. Συνδρομή σας ελήφθη· αποδείξεις σας στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ.— Σ. Κ. Κέρκυρα ν. Συνδρομή Συλλόγου ελήφθη. Εύχαριστοῦμεν. Αποδείξεις αποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ.— Δ. Α. Καλάμας. Συνδρομή σας ελήφθη· ευχαριστοῦμεν. Αποδείξεις στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. Ζητούμενα φύλλα σὰς απεστάλησαν.— Ταμία Άργοστόλιου. Συνδρομαί σας ελήφθησαν, κλήν όνομά σας δυσανάγνωστον και άνάγκη διασαφήσεται πρὸς οδηγίαν βιβλίον μας. Εύχαριστοῦμεν πολύ. Αποδείξεις αποστέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ.— Α. Π. Μαγνησίαν. Επιστολή σας ελήφθη. Σὰς έγράψαμεν προχθές και απεστείλαμε τὰς αποδείξεις.— Σ. Χ. Ρουτσούκιου. Δελτίον ελήφθη, ευχαριστοῦμεν. Σειρά απεστάλησαν. Συνδρομητής ενεγράφη. Σὰς απηγηθήσομεν.— Ε. Β. Θ ή ρ α ν. Διεύθυνσίς σας διωρθώθη. Ήσυχείτε.

ΣΑΛΠΙΓΞ

Μηνιαίον οικογενειακόν περιοδικόν

Έρ Άθήναις εκδιδόμενον.— Έτος Β'.

Τὸ κάλλιστον τοῦτο περιοδικόν, όπερ ἤρξατο ἤδη ὡς οικογενειακόν νὰ εκδίδεται ὑπὸ τὴν ἐπιμελή διεύθυνσιν τοῦ ἡμετέρου τακτικοῦ συνεργάτου κ. Δημητρίου Ι. Καλογεροπούλου, περιλαμβάνει ὕλην ενδιαφέρουσαν και ποικίλην, αξίαν νὰ εφελεκθή τὴν προσοχὴν πάσης ἑλλην. οικογενείας.

Συνδρομὴ ἐτησία 3 μόνον Δρ. Διεύθυνσις: Όδὸς Πανακωτῶν ἀρ. 30.